

Ker smo Ti poročali v Tvoji 17. številki, z dne 28. aprila o neki ženski, o kateri se govori, da je odpravila plod svojega telesa, primorani smo o tej reči še nekaj bolj natanko izpregovoriti. Kakor znano govorilo se je o tej ženski in nje zločinu od hiše do hiše, in se še govori danes; očitalo se ji je to tudi od drugih žensk, pa brez da bi tožila. Danes hočemo omeniti le en tak slučaj: Lanskega leta meseca julija imeli smo se zagovarjati trije bratje B. pri okrajni sodnji v Mariboru, ker so očetu te ženske Antonu razbili par šip. Grede mimo hiše so si fantje baje prepevali in jih je ženska obrekovala. (Seveda ti trije so preveč v glaze pogledali.) Njen oče jih je naznanil orožnikom in poklicalo se jih je pred sodnijo, za kar so „falsali“ vsak po tri dni zapora. Po dokončani obravnavi je eden teh treh bratrov obdaroval ženo z nelepimi imeni ter ji očital nje zločin. In to v pričlo sodnika in drugih čakajočih ljudi. Vprašamo ženo ali nje očeta, zakaj pa nista takrat tožila? Vprašamo poštene čitatelje „Štajerca“, kateri bi ne postopal sodnijsko proti takemu, če bi bil nedolžen? Ne reci oče Anton, da to ni res, to ti lahko dokažemo! Prič dovolj! Ali morda ni res tudi to, da se Te je pri taisti obravnavi postavilo na „frišni“ zrak? Reci sedaj, da to ni res, in da „Štajerc“ laže! Vse to lahko s pričami dokažemo. Le bolj počasi, g. Anton drugače bodete se pač hudo kesali. Veste, kateri hoče „Štajerca“ tožiti, mora imeti resnico na svoji strani! Mi Vam le dobro hočemo, zato Vas le opozarjamo da pustite le „Štajerca“ v miru živeti, če pa imate tako vročo kri, pa pojdite k Vaši nevesti, saj ni daleč od Vas. Ljubi „Štajerc“! Ta prebrisana glava oče Anton je baje tožil uredništvo „Štajerca“, on še naprej sanja koliko „hundertarjov“ dobi on, in koliko njegova nedolžna hči Anica. Oj ti ubogi „Štajerc“ ti, sedaj pa pridno „šparej“, sedaj že veš, kedo da te ima v rokah. Veš ljubi „Štajerc“, oče Anton so pri nas povedali, da so imeli dne 18. maja z „Štajercem“ obravnavo. Ali je res to, g. urednik? Koliko je Vam o tem znano? Mi smo radovedni? Anton so torej tožili, se tedaj veselimo. Ako pa niso tožili, tedaj bodemo pač mi to celo reč sami sodnji naznanili. Na svidenje torej. In zdaj dovolj! Pa drugokrat eno „fein“, kako je tisti, ko je pri si-

* Vse to je laž! Mi doslej prav ničesar ne vemo, da bi nas kdo tožil. Vse je torej iz trle izvitno in zlagano. Sicer se pa tozbe ne bojimo.

Uredništvo „Štajerca“.

Mirno lahko spite!

Če ste namočili perilo čez noč s pralnim izvlečkom „Ženska hvala“, izloči se vsa nesnaga sama od sebe, brzo in temeljito. Hitro in lahko se opere perilo potem z milom „Schicht“ znamka „Jelen“, da postane bleščeče belo, kajti pralni izvleček „Ženska hvala“ in milo „Schicht“ belita perilo kakor sonce.

tari namesto mačeka klobaso ogriznil, pri lepi Nanci noter z lesa, pa slabo „rihta“. . . Pa z Bogom.

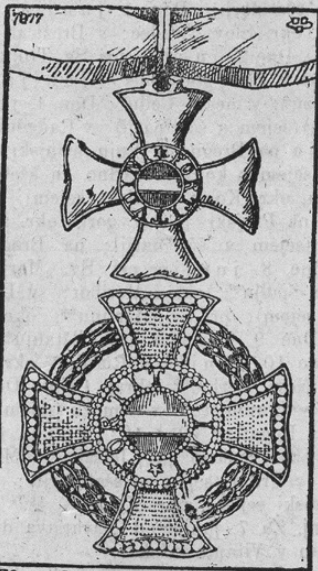
Iz Gočove. Nekega lepega dne v majniku se je zopet zjezil naš prejšnji predstojnik Vinko čez „Štajerca“, ki je tako lepo pisal o njem kot predstojniku in gostilničarju zaradi kave in čiste njegove vode v jarku. Vinko je rekel: Toti „Štajercijanci“ mislite, da boste celi svet prevrgli. Glejte me, kaj sem debel, ker nisem več predstojnik! . . . Ej Vinko, ali si od jeze odebelel? Suh, suh si in žut kak rušar! Vinko je gledel svoje lepe čiste vode rekel: To nikomur nič mar; jaz grem lahko v jarek sr — t, vodo pa rabim lahko potem za gostilno, ker je stari koncesijon; moj hram pa lahko zakurim. Ej Vinko, ali ti je šla vročina tako hudo v glavo, da ne veš, kaj blebečeš? Pamet, pamet nučaj!

Loka pri Žusmu. Redka slavnost se je vršila 5. t. m.; počastili so namreč delavca Martina Pleunik, ki že pridno dela pri graščini v Loki pri Žusmu neprenehoma skozi 40 let. Z lepim sprevedom in muziko so ga spremili njegovi sodelavci v cerkev. Med lepim govorom mu je č. g. župnik pripel na prsa zaslužno svetinjo in zasvirala je godba cesarsko himno. Čestitamo temu možu, da je tako dolga leta zdrav služil graščini. K tej slavnosti so seveda tudi pomagali sodelavci te tovarne; veliko se je trudil delavec Anton Tašker, da se je slavnost lepo vršila. Tudi lepe besede jubilanu in tudi delavcem; vsa čast in hvala gre vsem tistim sodelavcem, kateri so k tej slavnosti pomagali.

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporočila izvozna hiša 140 **ZEFIRE**
Prokop Skorkovsky in sin v Humpolcu na Češkem.
Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerno
cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

Red Marije Terezije.

Nasha slika kaže red cesarice Marije Terezije, ki je postal že jako redek. Sedaj ga ima edino še bivši ogrski ministerski predsednik Fejervary. Ta red je najvišje

Ein selten gewordener Orden.

odlikovanje za v vojski pridobljene zasluge. Kakor pove ime, ustanovila je ta red cesarica Marija Terezija l. 1737. Red obstoji iz 3 razredov in obsega beli križec z rdečim medajlonom, in napisom „Fortitudini.“ Trak je belordec. V 1. razredu ima red tudi še zvezde.

Novice.

Vboga bogatinka. V mestu Oberweyer umrla je te dni 68 letna samska gospodična Schmidt, ki je celo svoje življenje v najrevnejših razmerah živela. Umrla je tudi pravzaprav vsled lakote, ker se je tako slabo hranila, da je pričelo truplo hirati. V njeni zapuščini pa so našli skupaj 180.000 kron premoženja. Vse svoje premoženje je prismojena babnica zapustila bogatim duhovnikom; svojim revnim sorodnikom pa, ki morajo težko za kos vsakdanjega kruha delati, je zapustila le 600 kron. Sorodniki hočejo zdaj testament razveljaviti in tudi oblast

pravi, da hoče nekaj denarja, ker pokojnica ni davkov plačevala.

Celo mesto „na bobnu.“ Mesto Berry v Novem južnem Walesu se je na javni dražbi razprodalo. Mesto je bilo namreč lastnina neke družine Hay, od katere je zdaj samo še en član ostal. Temu se je preneumno zdelo, celo mesto imeti; in tako je razprodal vsa zemljišča in poslopja, cerkve, šole itd. Pač edini slučaj na svetu, da bi ekselktor celo mesto razprodal.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Počaščenje načelnika Orniga.

Ptuj, 19. maja.

Danes so se zbrali v mestni dvorani ptujski predstojniki in zastopniki občin Bišečki vrh, sv. Bolfenk, sv. Elizabeta in Gornja Pristova, da počastijo delavnega okrajnega načelnika g. Jos. Ornig. Te štiri občine so namreč g. Orniga za njegove izredne gospolarske zasluge imenovala za častnega občana in mu danes izročile tozadevno diplomu.

Prvi je govoril pri slavnosti g. župan Merkuš in Gornje Pristove, ki je približno to-le rekel: „Velezasluženi g. načelnik! Povabljeni smo k današnji slavnosti, ki ima za nas veliki pomen. Z veseljem smo prišli in prosimo, da g. načelnik dovolite, da sme g. tajnik Vas v našem imenu pozdraviti in Vam prisrčno hvalo izreči!“

G. tajnik Pengou je potem v lepem govoru približno sledeče misli izrazil:

Leta in leta so prosile občine za ceste, ali prošnje se niso rešile. Ko ste Vi, g. načelnik 16. julija 1904 poslovanje okrajnega zastopa s teškimi bremenimi prevzeli, ste najprvo zamenjano gospodarstvo od odstopivšega zastopa poravnali in potem ste premišljavali, kaj in kje naj se za zboljšanje cest, ne samo na okrajnih ampak tudi na občinskih cestah, zgodi. Pod Vašim vodstvom se je za ceste velikansko delo zgodilo. Leta 1905 se je začelo na Stermci pri Gornji Pristovi breg preložiti, občinska cesta na Gori proti Naraplam se je zboljšala in od Narapla proti Sitežu se je zgradila imenitna občinska cesta. V Bišečkem vrhu se je tudi veliki nedostatek na občinski cesti odpravil. Potem se je cesta k sv. Florijanu zgradila in leta 1907 zgotovila. Na nobeni cesti ni bilo mogoče pridelke zvažati in potrebne stvari dovažati, ker ni bilo cest, ali pa so bile v tako slabem stanju, da je vsaki promet izključen bil. Pa tudi za živinorejo, svinjo- in konjerejo se je mnogo storilo. Gospod načelnik, Vi ste za okraj mnogo storili, ste ceste zgradili, nastal je promet in novo življenje; kjer je promet, tam je denar.

V imenu vseh občanov dotičnih občin izrečemo Vam za Vašo ljubezen in skrb srčno zahvalo in to zahvalo Vam izkažemo skozi to pismo; mi smo Vam največjo čast in hvalo izrekli, katero smemo po postavi Vam spoznati, in ta hvala in čast obstoji v tem, da smo Vas za občine Bišečki vrh, sv. Bolfank, sv. Elizabeta in Gornja Pristova kot častnega občana imenovali.

To pismo naj ostane Vam in Vaši družini kot očitno in stanovitno znamenje naše hvaležnosti in prosimo še dalje za Vašo naklonjenost.

Bog Vas živi še mnogo let v prid Vaše družine, v prid okraja in občin!

Zbrani možje so navdušeno zaklicali trikratni „živio.“ Načelnik pa se je v toplih besedah zahvalil za izkazano mu čast. Ta mala ali odkritosrčna slavnost je pač dokaz, da je napredno gospodarstvo v ptujskem okraju vzorno in da ljudstvo to tudi izpozna.

O slovenski obstrukciji v štajerskem dežel-

nem zboru in njeni velikanski škodi je govoril poslanec Einspinner v graški trgovski in obrtni zbornici. Rekel je m. dr. sledeče: — Omeniti hočem deloma le one zadeve, ki bi jih moral deželni zbor rešiti in ki so nujne potrebe za štajersko deželo. Tako n. p. proračune za l. 1911 in 1912; postava glede zgradbe železnice Ljutomer-Ormož; isto glede železnice Gleichenberg-Radgona, Maribor-Wies itd.; nadalje postave glede vodnih pravic in vodnega gospodarstva sploh ter glede regulacije potokov (zlasti Drave in Pesnice!) . . . V naravnost grozni revščini se nahajajo oni okraji, ki imajo skrbeti za

mного kilometrov cest. Vzdržanje, grajenje in izboljšanje teh cest je vsled slovenske obstrukcije nemogoče. Istotako stoji stvar z raznimi velepotrebnimi mosti (n. p. dravski most pri Breznu, dravski most pri Ober-täublingu itd.) Naravnost nesramni zločin slovenskih obstrukcionistov je torej, da vkljub vsem tem žalostnim razmeram, pod katerimi seveda tudi njih lastno (slovensko) prebivalstvo še težje kakor nemško trpi, ker je še revnejše, ne pustijo deželnega zbora k delu priti. — Tako je bičal Einspinner prvake. Povedal je tudi, kako hinavsko so slovenski poslanci, na čelu jim politični kaplan dr. Korošec, nastopali in kako lahkomišelnost se igrali z ljudskim blagom.

Posledice obstrukcije v štajerskem deželnem zboru se kažejo zdaj že vedno očitneje in hujše. Leta in leta so že ob Dravi delali in regulaciji izvrševali, zdaj pa so morali vsled te zločinske obstrukcije vse vstaviti. Koncem tega meseca bode vodstvo za zgradbe ob Dravi (Draubauleitung) v Ptujtu popolnoma razpuščeno in s tem vse delo vstavljeno. Prebivalci poznajo danes že grozovite posledice tega od slovenskih poslancev povzročene koraka. Vsa dosedanja regulacijska dela so v nevarnosti, voda bode zopet kòs za kòsom kmetske zemlje odtrgala in odplovila, skrb in nesreča bode vedno večja. Kdo deluje torej za domovino? Ali morda tisti slovenski poslanci, ki so krivi, da bode voda slovenskim kmetom grudo odnesla? Pa to še ni vse. Slovenski kmetje so pri regulacijskem delu ob Dravi na leto okroglo 200 tisoč kron zaslužili. Ves ta denar je zdaj obstrukcija slovenskih poslancev kmetom odzrla. Ali se v bogim kmetom zdaj oči odpirajo? Ali zdaj vidijo in čutijo, kakšne namene imajo gostobesedni slovenski poslanci? Vbogo ljudstvo, ki se ne maraš boljših ljudskih zastopnikov izbrati! Vbogo ljudstvo, ki moraš trpeti zaradi brezvestnosti tvojih hinavskih „voditeljev“!

„Straža“ odgovarja v eni svojih zadnjih števil na naša očitanja, da klerikalci v Ptujtu zapeljavajo in zlorabljajo služkinje na vse mogoče načine. Namesto da bi nam pobožni list dokazal, da nimamo prav, se zvija kakor gad in namigava nekaj, kar živ krst ne razume. „Straža“ trdi, da se dekile pri klerikalcih ne izrabljajo. Hmhm, ali grejo zastoj v črni „teater“? Ali se ne lovi testamenta? Ali naj na-

Konji zaslužijo svojo krmo z nogami!

Hromi konj ne zasluži, temveč stane vsak dan denarja! Zdravi, krepki konj ne stane nič več krme nego hromi, bolani, in ima večjo prodajalno vrednost.

„Pegasol“ od živozdravnika Groša napravi muskeljne, članke in kite gibčne in

ozdravi hromost ter otrpelnost hitro, naj pride ta bolezen potem od zapehnenja, revmatizma, udarjenja ali kaj drugzega.

Izvrstno je tudi to sredstvo proti vsem drugim slabostim v nogah konjev.

Slabotni konji postanejo krepki in ognjevit, ker zamorejo zopet svoje noge v redu rabiti.

Tako piše nadvojvode komora o vplivu fluida:

Komora Nj. c. in kr. visokosti veleč. gospoda najvojvode Otona.

Gospodu Ph. Mr. Paraskovich, lekarnar.

Prosím, da mi vpošljete nadaljnih 10 zavojev Vašega fluida za konje. Obenem se počastim Vam naznati, da se bode Vaš konjski fluid, ki kot umivalno sredstvo koristne službe dela, vedno in izključno v hlevu konjev za jezditelj Nj. c. in kr. Visokosti veleč. g. nadvojvode Otona rabilo in zamorem to izbornu umivalno sredstvo vsakomur najbolje priporočati.

Z velespoštovanjem

O. Romwaller, nadvojvode hlevski mojster.

„Pegasol“ je močnejši fluid v suhi obliki, se torej lahko rabi med potoma. Drži se leta dolgo in naj bi bilo pri vsakemu lastniku konj v zalogi.

Veliki zavoj stane samo 2 kron 50 vinarjev. En dan hromosti stane mnogo več.

Poizkušnje na zahtevo zastoj!

Piše se naj na literanta nadvojvod. komore M. Paraskovich, z. z. o. z., Dunaj, VI., Mariahilferstr. 51, poštini predal št. 16.

Glavna zaloga za planinske dežele: Mr. pharm. Ig. Schille, veltrogovina drož in sanitetnih predmetov „Samariter“, Gradec, Sackstraße 14.

štejemo par slučajev? Šele pred kratkim je bila neka dekla težko bolana; napravila je testament, v katerem je polovico svojega krvavo prihranjenega denarja zapisala cerkvi, polovico pa tistemu elegantnemu katehetu v gimnaziji, ki poizveduje z debelo gorjačo vsak dan po novicah za zakotne lističe. K sreči dotična dekla ni umrla in upamo, da bode pomislila, da dahovniki ne smejo nabirati zakladov, ki jih žo rja in molji. . . . Kar se pa „poštene zabave“ tiče, o kateri blebete „Straža“, bodimo raje tihi. O „poštenosti“ v mraku in o „zabavi“ po gostilniških kotih „narodnega doma“ govorijo dovolj razni — nezakonski otroci. Tudi v tem oziru podamo lahko cele tu-cate žalostnih izglede. Pa še nekaj! „Straža“ pravi, da je nekdo — „Štajerc“ že ve kdo — „tak gospodar“, da svojemu postu niti v Velikonoči ne da prosto. Ljuba „Straža“, povej ime! Drugače si nesramna lažnjivka! Povej ime, kajti mi poznamo tvojo nežno poročevalko, ki enkrat našemljena kot polučna „maska“ žganje pije, drugač na sejnišču „špargeljne“ krade in katere jezik gre trikrat okoli hiše, v kateri stanuje. Upamo, da bode „Straža“ torej ime povedala, drugače bodedo mi zaropotali. Pričakujemo torej odgovora!

V občini celjska okolica so se klerikalci in liberalci vendar sporazumeli. Tako je bil za župana znani krčmar Tone Fazarinc iz Ostrožne izvoljen. V občinsko predstojništvo so potisnili zdaj tudi klerikalca Klinarja. No, bodedo videli, kako bodejo zdaj gospodarili!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 28. maja v Mozirju**, okraj Gornji Grad; v Lučah**, okraj Arvež; v Ljutomeru**, v Ormožu (sejem s ščetinarji); na Stari Sv. Gori**, okr. Kozje; v Marenbergu**, pri Sv. Duhu v Ločah**, okr. Konjice; v Laškem trgu**.

Dne 29. maja v Poljčanah**, okr. Slov. Bistrica; v Ptujtu (sejem s ščetinarji); v Imenem (svinjski sejem), okr. Kozje. Dne 30. maja pri Sv. Marjeti ob Pesnici*, okr. Maribor; na Bregu pri Ptujtu (svinjski sejem); pri Sv. Heleni*, okr. Šmarje pri Jelšah. Dne 31. maja v Rogatcu (sejem s ščetinarji). Dne 1. junija pri Sv. Lenartu*, okr. Slov. Gradec; v Brežicah (svinjski sejem). Dne 2. junija pri Sv. Trojici, okr. Sv. Lenart v Slov. gor. Dne 3. junija v mestu Ormožu*; v mestu Celju*; Dne 4. junija v Ormožu (sejem s ščetinarji); v Radgoni*. Dne 5. junija na Bregu pri Ptujtu (svinjski sejem); v Ptujtu (sejem s konji, rogatino in ščetinarji); v Imenem, okr. Kozje (svinjski sejem). Dne 7. junija na Ptujski (Črni) gori, okr. Ptuj; v Rogatcu (sejem s ščetinarji); na Bregu* pri Ptujtu. Dne 8. junija pri Sv. Marjeti na Dravskem polju*, okr. Maribor; v Brežicah (svinjski sejem); pri Sv. Martinu**, okr. Slov. Gradec. Dne 9. junija pri Pilštanju**, okr. Kozje. Dne 10. junija v Rušah**, okr. Maribor; pri Novi Cerkvi**, okraj Celje. Dne 11. junija v Ljutomeru*; v Ormožu (sejem s ščetinarji); v Rogatcu*. Dne 12. junija v Lembergu**, okr. Šmarje pri Jelšah; v Mariboru (mestu)*; v Ptujtu (sejem s ščetinarji); v Imenem (svinjski sejem), okr. Kozje.

Vitanj. Za 7. junija od glavarstva določeni uradni dan v Vitanju odpade.

Popravek. Zadijči smo iz Staritrge pri Slov. Gradcu poročali, da je Pavel Hojnik v pijanosti tako nesrečno padel, da si je glavo razbil. Posneli smo to poročilo iz drugih listov. Zdaj pa nam poroča vdova ponesrečenega, da to ni res, da je bil pokojnik jako trezen človek in da je padel le vsled bolane svoje noge. ki je bila l. 1879 v vojski v Bozni ranjena. Žena je reveža tudi še isti večer našla in domu spravila, kjer je seveda umrl. Radovoljno popravljamo svoje poročilo. Kakor rečeno smo posneli dotično vest iz drugih listov in nismo hoteli ne pokojnika ne njegove vdove žaliti.

Zaradi deklet so se fantje v Rečici pri Laškem stegli. Fant Alojz Nemeč je pri temu posestnika Plahuto s polenom po glavi udaril in ga smrtnonevarno ranil. Nasilneža so zaprli.

Pobegnil je iz Šmarja pri Jelšah sollicitator Janez Kosi. Preje je svojemu gospodarju notar-

ju Kranjcu nekaj denarja poveril. Pobegli sollicitator je spadal med hude narodnjake.

Žene bal se je menda v Trbovljah tesar Franc Klopčič. Ko je zadnjič enkrat ves pijan in pobit domu prišel, rekel je ženi, da so ga fantje napadli. Žena je to orožnikom naznanila. A jzkazalo se je, da si je Klopčič napad izmislil in da je le v svoji pijanosti padel ter se poškoval.

Pretep. V Straži udaril je v prepiru hlapec Rančan svojega tovariša Dolarja z motiko po glavi in ga je težko ranil.

Sladkor kradel je neznanati iz plombirane vagona na ptujskem kolodvoru.

Rudarska nesreča. V Trbovljah je prišel „zajbruc“ Miha Kangler z roko v mašino; revežu je roko grozno razmesarilo in kost zlomilo.

Med sv. mašo ukradel je neznanati lopov posestnici Mariji Mirnik iz Vojnika v farni cerkvi v Celju 114 kron denarja.

Čudna prijatelj sta rudarja Lemež in Ratoh. V Kasazah sta se najpreve v šali, potem pa resno stepla in z nožmi obdelavala. Ratoh je lahko, Lemež pa smrtnonevarno ranjen.

Vlomi. V gornjeograjskem okraju vlomili so tatovi pri posestniku Matiji Glojek in ukradli blaga za 60 K. — Pri Šmarju pri Jelšah so tatovi posestniku Sketu 60 litrov vina in 8 steklenic žganja ukradli.

Kradel je na Polzeli mesarski pomočnik Jože Ivanc svojemu gospodarju goveje kože in jih je na Kranjsko prodajal. Ko ga je gospodar zasačil, je tat pobegnil.

Podgane otroka umorile. V zgornji dravski dolini se je zgodila grozna nesreča. 2 letna hčerka in 3/4 letni sinček kmeta Starečerja sta spala v neki kamri pri gnojiščnici. Ko so stariši zutraj za otrocimi gledali, našli so ju v krvi. Hčerki so podgane nos in ušesa odzrle ter vrat pregriznile; nesrečni otrok je bil že mrtev. Tudi sinček je hudo obgrizen, a upajo ga pri življenju obdržati. Nekateri stariši so pač tudi grozno brezvestni in lahkomišelnosti.

Zaprli so v Ptujtu nekega Karla Silvanac, ki se je pod drugim imenom okoli klatil in je izvrševal razne goljufje.

Zastrupil se je v Novi cerkvi pri Celju posestnik Janez Fidler. Baje se mu je zaradi prevelikih skrbi pamet zmešala.

Neumna igrača. V Trbovljah se je igral Filip Murn z nabasano pištolo. Ta se je sprožila in krogla je zadela učenca Martina Balant ter ga smrtnonevarno ranila.

Iz Koroškega.

Kotlje. Piše se nam: Dragi občani, dolgo čakam in gleda m mirno gredoč lepega stolpa sv. Marjete v Kotljah. Čudovito se mi zdi ta kravota v Kotljah. Na edni strani razvalina starega grada, na drugi strani stoji cerkva z lepim stolpom, na katerem je ura z zlatimi kazalci. A ta ura pomeni „sodni dan“, ker je večna ti-hota; ura ne bje. Kazalci čakajo starega mežnarja. Seveda možak od velike reparaturu in od starosti ne more v turm zlesti, da bi uro navil. Kateri še si ni ure kupil, naj si jo kupi, ako hoče pravočasno k službi božji priti. Na cerkveno uro se naj n obeden ne zanaša. A prišla bo prilika, ko se bo mežnar bližal kmetom za svojo berjo. Komu je ure naviljal, tam si bo berjo nabiral!

Vrba ob jezeru. (R a z n o). Piše se nam: Naša požarna bramba je imela dne 19. t. m. svojo glavno vajo, pri kateri je bilo opaziti izredno spretnost moštva, njega disciplino in izvrstno vodstvo. Občini Vrba je le čestitati nad obstojem tako izborne požarne brambe! — Več dobrosrčnih oseb skrbi pri nas za ptico. Žalostno je, kako zdaj v času mladicev mačke male ptice zasledujejo in morijo. Zlasti v vrtni stare pošte, v „Richtergartenu“, pri Herzulu itd. zasledujejo mačke mlade tičke. Gotove dame naj bi raje vbo tico negovale, nego da si držijo roparske mačke! — Kopati so se že pričeli! Pri stavljaju pilotov padel je neki tesar v vodo; revež je trpel na bolezn „ichias“; splaval je iz jezera in glej, bil je zdrav. Kmalu potem šlo se je za par mladih ljudi pristovoljno kopati. Ko so to nekateri že tukaj bivajoči gostje videli, šli so tudi v svežo vodo in zdaj se že vsak dan kopa-

